

«Hieronder vind je mijn bedenkingen aangaande de Mechelse gemeenteraadsverkiezing.

Toen ik eerst iets hoorde van “samen in één boot” dacht ik gewoon aan wat reclame, maar niet aan een kartel, samengaan van groen en blauw reeds vóór de verkiezingen. Tegen een coalitie achteraf heb ik niets als de voor- en nadelen afgewogen worden in functie van het programma. Maar stilaan werden de geruchten een feit: Groen(!) zou niet vertrekken van een programma, een visie, maar gewoon wat schone schijn verkopen en zeggen dat alles goed gaat. Dat was een pijnlijke ontgoocheling.

Het was dus toch waar wat mensen vertelden: als men aan de pot zit wil men er blijven en vervallen doelstellingen.

Daarover nadenkend moet ik zeggen dat ik meen dat dit in iedere mens leeft: zich inzetten voor, willen behoren bij een voortvarende gemeenschap, maar daarbij ook eigen belang zoeken en die twee verwarren.

Ons democratisch systeem is stilaan gegroeid van stemrecht voor de rijken, dan voor alle mannen en na de oorlog ook voor de vrouwen. Langzame groei tussen oorlogen in.

De politiek na de oorlog was verzuild: wat de eigen zuil deed was altijd goed, dat van andere zuilen was slecht, ook al scheen het anders. Gewone mensen konden dat toch niet verstaan, geloofden en waren tevreden met wat vriendjespolitiek.

Stilaan verzwakten de zuilen, de scheldpolitiek maakte plaats voor schone schijn, allerlei fabels en fantasieën werden met een lachend gezicht voorgelogen en bekende Vlamingen moesten stemmen binnenhalen. “Wie mij gelooft, moet dat zelf maar weten”, zei Bart Somers.

Maar de mensen nu beginnen ongerust te worden over de werkelijkheid en de toekomst. Men wil oplossingen voor de grote problemen. Onbeperkte groei en luxe zijn niet houdbaar : wat met het milieu, de kapitalistische vrije markt met zijn wapenwedloop en preventieve oorlogen, uitputting van de energievoorraden en de opoffering van de gewone mens, wereldwijd?

Steeds meer stress op het werk, meer aanpassen, flexibel worden: verre standplaatsen, ontslagen, loonafslanking...

Groen(!) ziet volgens mij de problemen zeer goed, maar om marktaandeel te winnen scheiden ze de gemeentepolitiek van meer globale structuren. Die hebben met mekaar niets te maken (behalve om goedkeuringen gemakkelijker te bekomen: men moet zijn vriendjes hebben hogerop). Een rijke met een schoon park rond zijn landgoed is toch wel een ecologist zeker, die daarbij dan nog in 't zwart een sukkelaar werk geeft. Zo kunnen veel bloemen in Mechelen ook veel verbergen. Ik hoop dat deze verblinding snel voorbijgaat en door de Mechelaar afgestraft wordt. Daarom ben ik blij met het alternatief “vanonderuit!” in Mechelen.

Ik veroordeel de andere groenen niet. Zij kennen Mechelen beter dan ik, en op sommige domeinen is er wel veel goed gedaan. Maar een echt onderzoek, waarbij voor- en nadelen afgewogen worden, sociaal, mondiaal en ecologisch is nodig. Wat zijn die op gebied van vrije markt, afbraak van gemeenschapsstructuren... Kiest men voor een preventie- of voor een repressief beleid? Is het liberaal beleid van de V.S. met enkel 'winners' of 'losers' ons voorbeeld? Wie wil die kan, en valt men uit de boot dan is dat eigen schuld. Een harde maatschappij met preventieve oorlogen en geen dialoog met de as van het kwaad ook in 't klein: doppers hebben het té goed, ze nestelen zich in steun. Werkloosheidssteun wordt overbodig maar meer gevangenen met minder cipiers zijn nodig. Frustratie en geweld kunnen in Mechelen ook erg toenemen. Op TV, *de zevende dag*, zei men dat Mechelen in Vlaanderen aan de staart hangt van begeleiding en dialoog met werklozen. Enz..., enz...

Ik hoop dat de verkiezingen zullen aantonen dat de mensen “schone schijn” beu zijn en meer juiste informatie en een goed bestuur wensen. Of willen ze dat het zo voortgaat? Ze hebben hun democratische vrije keuze. »

Jef Van Win, 8 juli 2006